

Туй като каза съ серіозенъ видъ Арбакъ обърна са къмъ Истокъ и са моляше съ голѣмо благоговѣніе.

Посрѣдъ туй събраніе поеви са подиръ малко единъ свещеникъ облеченъ въ бѣло отъ главата до краката съ покрывало разпѣнено на двѣ и окачено о вѣнеца. Двама други свещеници голы до поясница и отъ тамъ на долу облечены въ одѣжда бѣла и вълнувана исправихъ са на мѣстото на други двама на стълбата. А другій единъ сѣдналъ на долнитѣ стѣпала, свирѣше шумно съ дълга свирка и първосвещеникътъ са поеви посрѣдъ стълбата съ вѣнецъ въ едната ржка и съ бѣлъ жезлъ въ другата. Изъяснность-та на тѣзи живописна сцена, въ свещенныя обредъ са увеличаваше еще повече и отъ присхтвїето на Ибиса, свещенната египетска птица, която отъ стѣната глеаше мълчеливо или са расхождаше по стълбата паралелно съ жертвенника.

Ето първосвещеникътъ (а) предъ жертвенника.

Помыслилъ бы нѣкой че чертитѣ на лицето на Арбака изгубихъ серіозната си тихость, когато първосвещеникътъ като наченъ да гледа на жертвата, облада са отъ едно благочестиво безпокойствїе; И показва вътрешна радостъ и лицето му свѣтнѣ когато са показахъ благополучны знакове, и когато пламъкътъ като ставаше по силенъ наченъ да потребя свещенныѣ части на жертвоприношенїето и распрѣсваше благононенъ дымъ отъ миро и тамъянъ. Въ тѣзи минута дълбоко мълчење настанѣ, и щомъ свещеницитѣ обиколихъ жертвенника, представи са другій свещеникъ голъ до поясъ и като играеше хоро съ странни движенїя искаше проричанїе отъ богынята. Като са утрудилъ нѣй-послѣ престанѣ играта и тосъ часъ са чу тихо едно марморенѣ което излѣзваше отъ статуята. Три пѣти ти помахаша съ глава, отвори си устата и като изъ-подъ земята са чухъ слѣдующитѣ таинственны думы.

Какъто конь неукротимъ
Разъерената волна
Съ друга яростна са сбива.
Като звѣрь въ черна буря
На мореча гробътъ вые,
Мрачна бѣдность предвѣщава.
Но жорабя Богъ ще брани
И отъ бури и отъ волны
И отъ канары подводны.

(а) Въ Неаполитанскій музеумъ са намѣрва една картина на която изобразява едно странно египетско жертвоприношенїе.